

عنوان مقاله:

نقش زمینه گرایی در طراحی منظر ورودی شهرها

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی بومی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

جمه حمزه نژاد - دانشجو کارشناس ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

افسون مهدوی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

خلاصه مقاله:

فضای ورودی شهرها به عنوان مفصل اتصال دهنده فضای طبیعی خارج و فضای مصنوعی داخل شهر و به عنوان برقرار کننده ارتباط میان شهر و پیرامونش از برخی الگوهای ارتباط فضایی پیروی می کند. گسترش خودبه خود و توسعه بی رویه و بدون برنامه شهرها و توجه نکردن به الگوهای توسعه فضایی مناسب باعث ضعف در شکل و محتوای فضاهای ورودی شهرها در ایران گردیده است. از آنجا که فضای ورودی در شهرها به عنوان یکی از فضاهای شهری محسوب می شود و حتی می توان آن را به عنوان اولین فضا در برخورد با پدیده شهر تصور کرد، توجه به مفهوم ورودی و الگوهای رایج ارتباط فضایی این پدیده یکی از اساسی ترین مطالعات در توجه به رویکرد فضاهای شهری است. بنابر این برای دستیابی به راهکارهای مناسب در طراحی و ساماندهی ورودی کنونی شهرها، ابتدا توجه به ماهیت مفهوم ورودی و شناخت پدیده ای این موضوع و همچنین توجه به ویژگی های آن یکی از اساسی ترین موضوعاتی است که در طراحی ورودی شهرها باید در نظر گرفت. اهداف این تحقیق تدوین اصول و معیارهایی برای طراحی یک بخش فراموش شده شهری به شکلی تازه و با بیانی هماهنگ با نیازهای امروزی و همچنین پاسخ به سوالاتی از این قبیل که زمینه گرایی چه تاثیری در طراحی ورودی شهرها می تواند داشته باشد. در این پژوهش ابتدا مفهوم ورودی شهر به عنوان یکی از انواع فضاهای شهری، زمینه گرایی و منظر شهری مورد بررسی قرار گرفته است و در انتها با توجه به مبانی نظری تحقیق به ارائه یک مدل مفهومی در خصوص تاثیر زمینه گرایی بر طراحی ورودی شهرها پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

طراحی شهری، کیفیت ورودی شهر، زمینه گرایی، منظر شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544984>

